

Prædiken søndag d. 26. november 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 25,31-41.

Fredag var det Black Friday. Det er der vist ikke nogen, som ikke har fanget. Hvad knap så mange ved er, at det i dag er sidste søndag i kirkeåret.

I dag fokuserer vi på de sidste tider, hvor Jesus kommer igen som konge og holder dom over verden. Nogle skal til den ene side, og nogle til den anden. Umiddelbart lyder dette særdeles ubehageligt, men hvad nu, hvis det er en god ting? Hvad nu hvis det faktisk er noget man kan glæde sig til?

Men først, så lad os tænke tilbage i tiden.

Jeg vil have dig helt tilbage til din folkeskoletid og tiden lige inden eksamen i niende klasse.

Tanken om at skulle ind til bordet med det grønne klæde og trække spørgsmål, forebrede sig, være til eksamen, og endelig blive bedømt og få sin karakter. Det er er ikke nødvendigvis gode minder.

For det er trods alt de færreste af os, som synes at det er fedt, at blive stillet til regnskab for de bøger, vi aldrig lige fik læst. Det er heller ikke fedt, at skulle til eksamen i fag, hvor vi ved, at her har vi huller i vores viden.

Men omvendt, så er det jo knapt så belastende at skulle til eksamen i ynglingsfaget. Der, hvor man har styr på alt. Faget, hvor man har læst ekstra bøger, og føler sig rigtigt

godt rustet. Der kan det ligefrem blive en fest, at skulle ind og blive bedømt.

Selvom de fleste af os tænker ikke særligt positivt om eksamen og bedømmelse, så kan vi vel næsten blive enige om, at det er rimeligt nok, med en eller anden form for undersøgelse af, om man har styr på det.

Det er f.eks. rimeligt nok, at man skal til køreprøve inden man slippes løs i trafikken i en bil.

Verdensdommen er en slags eksamen. Og sandheden om verdensdommen og sandheden om eksamen er, at der jo er et liv bagefter. Livet går videre, selvom man kan tænke, at det gør det ikke.

Når Jesus kommer igen og holder dom, er det en god ting. Her sidste søndag inden advent begynder, minder vi hinanden om at advent på én gang er glæden over at Jesus kom til jord, og dermed er advent optakt til jul.

Advent er også knyttet til håbet om, at Jesus faktisk ikke er færdig med os. Vi tror og håber at han kommer igen, og vi får lov at se kærligheden for alvor få magt i verden.

Det er en god ting, for så betyder det enden på alle de problemer, som vi tilsyneladende ikke er i stand til at løse.

Slut med os og dem, flygtningestrømmen får en ende, sult ophører, freden indfinder sig, våbenene bliver tavse, undertrykkere sætter fri, menneskelige relationer går ikke i stykker, de fattige får det de har brug for, voldtægt og seksuelt misbrug er en saga blot, lyset vinder endeligt over

mørket. Verden bliver et paradys, som det var tænkt til at blive fra begyndelsen.

Og ja, som Matthæusevangeliet fremstiller det her i kapitel 25, så skal der være en udvælgelse. Jeg er ikke sikker på, at det er udvælgelse der går på, om man har læst og forstået bibelen rigtigt, om man synger med på slammerne, eller synger gospel, om man kommer i Metodistkirken eller folkekirken, om ...

Dette er ikke en test.

Det er retfærdighed på Guds måde.

Når vi tænker på verdensdommen, er det væsentlig at huske på, at Jesus er verdens frelser. At det var ham, som gav sig selv på et kors. At han døde og opstod igen for en gang for alle at gøre op med denne verdens synd. Synd er som bekendt det, der skiller mennesker fra Gud, men det er der gjort op med. Jesus har taget en for holdet.

Gud tvinger ikke nogen, som ikke ønsker det, til at være sammen med ham i kærlighedens rige, derfor er der to veje at gå.

Jesus siger: "Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for Jer, siden verden blev grundlagt."¹

Han fortsætter, for I gav mig noget at spise, I tog i mod mig, I klædte mig. Måske har vi ikke lige stået ansigt til

¹ Matt 25,35

4 af 4

ansigt med Jesus. Men det vi har gjort med et andet menneske, har vi gjort mod ham.

Jesus taler om almindelig næstekærlighed, ikke om "Mother Theresa agtig" adfærd, men om almindelig medmenneskelig adfærd, hvor vi alle sammen kan være med.

Det er Guds ønske og drøm for os, at vi må være med.

Jeg glæder mig til at stå ansigt til ansigt med Gud. Jeg har selvfølgelig sommerfugle i maven, som var det en eksamen, men det er det jo ikke.

Det er Guds kærlighed i fuldt flor. Det er lyset, som vinder over mørket.

Black sunday bliver til happy monday and blessed eternity.

Amen.